



Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

6.Bf.278/2024/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2025. január 10. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntettének kísérlete miatt Terhelt1 vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. május 28. napján kihirdetett 3.B.250/2023/33. számú ítéletét

megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 3 (három) év börtönbüntetésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra súlyosítja.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság I. kerületi Rendőrkapitánysága előtt 01010/151/2022. bü számú büntetőügyben lefoglalt és Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.3400-I/902/2023. szám alatt kezelt, a bűnjeljegyzék 1. sorszáma alatti barna nyelvű kalapácsot elkobozza. Ugyanezen bűnjeljegyzék 2. sorszáma alatti INEXTENSO farmernadrág, a 3. sorszám alatti INEXTENSO kapucnis pulóver, illetőleg a 7. sorszám alatti Hunter feliratú kabát, valamint a bűnjeljegyzék 4., 5., és 6. sorszáma alatti vérgyanús szennyeződés lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt1 vádlott anyja neve helyesen: vádlott anyja neve.

A másodfokú eljárás során a kirendelt védő eljárásával felmerült 21.000 (huszonegyezer) forint bűnügyi költséget köteles a vádlott az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. május 28. napján kihirdetett 3.B.250/2023/33. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetnének kísérletében (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulata). Ezért őt 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 942.801.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, a védő a jogorvoslati nyilatkozat megtételére fenntartott három munkanapi határidőben a büntetés enyhítése, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése céljából jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyészség a fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint a bíróság a bizonyítási eljárást törvényesen és teljeskörűen lefolytatta, a bizonyítékok értékelése eredményeként az ítéleti tényállást helyesen állapította meg, indokolási kötelezettségének eleget tett, a minősítés törvényes. A bíróság a büntetés kiszabása során maradéktalanul számba vette a súlyosító és enyhítő körülményeket, azonban azokat nem súlyoknak megfelelően értékelte. A vádlott terhére megállapított bűncselekmény miatt kiszabható szabadságvesztés büntetés középértéke 5 év. Figyelemmel arra, hogy a sértett a bántalmazás miatt maradandó fogyatékossgot, illetve súlyos egészségromlást eredményező sérülést szenvedett, a bíróság által kiszabott, a büntetési tételkeret alsó határának megfelelő büntetés eltúlzottan enyhe. Az egyéb súlyosító körülményekhez, így a bódult állapotban, különösen veszélyes eszközzel történő elkövetéshez mérten a felmerülő enyhítő körülmények nem olyan súlyúak, amelyek a középértéknél ilyen mértékben enyhébb büntetés kiszabását indokolnák. A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés, illetve ebből eredően a közügyektől eltiltás mértéke nem felel meg a Btk. 79.§-ában meghatározott büntetési céloknak és nem szolgálja a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott bünteteskiszabási elveket. Mindezek alapján az ügyészség azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottat ítélje hosszabb tartamú szabadságvesztésre és ennek megfelelő tartamú közügyektől eltiltásra, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.546/2024/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítéletének hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási szabálysértést nem vétett. A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján irányadó tényállásból okszerűen következik a vádlott bűnössége, büntethetőségét kizáró körülmény nem állapítható meg, felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének a másodfokú eljárásban sem lehet helye. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a cselekmény büntetőjogi minősítését is törvényesnek tartotta.

[5] Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság az ítéletben helytállóan rögzítette a büntetési tételkeretet, és a vádlottal szemben irányadó középértéket is, ugyanakkor a büntetéskiszabási tényezőket csak részben vette helyesen számba. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség utalt arra, hogy a vádlott nem büntetlen, (bár a cselekmény elkövetése idején az volt), hiszen vele szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 416.Bpk.43074/2022/3. számú, 2023. január 20. napján jogerős ügydöntő határozatával a 2021 szeptemberében elkövetett sikkasztás vétsége miatt 240.000 forint pénzbüntetést szabott ki, a büntetést a Fővárosi Törvényszék Bv. Csoportja a 7.Bv.1962/2023/3. számú, 2023. augusztus 03. napján végleges végzéssel 200 nap közérdekű munka büntetésre változtatta át. Emellett hangsúlyozta azt is, hogy az 56/2007. BK vélemény II/10. pontja szerint a vádlott javára enyhítő körülményként nem lehet figyelembe venni az eshetőleges szándékát, hiszen olyan bűncselekményt követett el, amelyet az eredmény tekintetében gondatlanul is el lehet követni, a testi sértésre irányuló szándéka pedig egyenes volt. Ugyancsak nem enyhítő körülmény, hogy a vádlott az utolsó szó jogán bocsánatot kért a sértettől. Ekkor a sértett nem is volt jelen, a tanúkihallgatása során (a 16. számú jegyzőkönyv szerint) erre nem került sor, a sértett pedig úgy nyilatkozott, hogy a vádlott soha nem kért tőle bocsánatot. A sértett egyebekben cáfolta azt az utolsó szó jogán előadott vádlotti nyilatkozatot is, mely szerint a cselekményt követően segítséget nyújtott a sértettnek. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség hivatkozott arra is, hogy a vádlott mindent megtett a bűncselekmény befejezettségére érdekében, annak elmaradása csak a véletlenül múlt, egyúttal a cselekmény következményei is súlyosak (a sértett sérülése maradandó fogyatékossgal és súlyos egészségromlással gyógyult), ezért a kísérlet, mint enyhítő körülmény súlytalanná vált. Az összességében csekély és kisebb súllyal figyelembe vehető enyhítő körülményeknek az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított, egyúttal a kiszabott büntetés nem tükrözi az elkövetett cselekmény – következményei és az elkövetés körülményei alapján megállapítható – fokozott tárgyi súlyát, az elsőfokú bíróság a helytállóan megállapított súlyosító körülményeket az indokoltnál kisebb nyomatékkaal vette figyelembe. A leírtak összességében azt eredményezték, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben a Btk. 80. § (1)-(2) bekezdések megsértésével, törvénysértően enyhe büntetést szabott ki. A vádlottal szemben – elsősorban az életveszély bekövetkeztének elmaradása miatt – alappal indokolható a középértéktől a javára való eltérés, azonban a büntetési tételkeret aljával egyező tartamú szabadságvesztés nem tükrözi a vádlott terhére megállapított testi sértés konkrét tárgyi súlyát, a sértett életminőségére gyakorolt maradandóan káros hatását. Az ügyészség álláspontja szerint e bűncselekmény miatt a büntetés Btk. 79. §-ában foglalt, speciális és generális prevenciók célját csak a büntetési tételkeret aljánál hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés szolgálhatja, ezért a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának emelése szükséges, ezzel szemben a büntetés enyhítésére vonatkozó védelmi álláspont nem foghat helyt. Érvelése szerint a szabadságvesztés tartamának emelésével a közügyektől eltiltás emelése is indokoltá válik, a vádlott a cselekménye révén hosszabb időre vált méltatlanná arra, hogy a közügyekben a jogtisztelő állampolgárokkal együtt vegyen részt.

A szabadságvesztés hosszabb tartama a végrehajtás próbaidőre való felfüggesztését a Btk. 85. § (1) bekezdés alapján eleve kizárja, de annak – a vádlott személyi körülményei és a cselekményéhez fűződő pszichikai viszonyulása alapján – a szabadságvesztés büntetés elsőfokú bíróság által kiszabott tartama mellett sem lehetne törvényes helye.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a bűnjelekre vonatkozó rendelkezésekkel egyetértett, azokat a Be. 321. § (5a) bekezdés értelmében azzal a felhívással

látta szükségesnek kiegészíteni, hogy ha sértettl sértett (vagyoni érdekelt) a részére kiadni rendelt kalapácsot a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át, akkor az az állam tulajdonába kerül.

[7] A leírtak alapján a fellebbviteli ügyészség azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott büntetést a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának emelésével súlyosítsa, a bűnjelekre vonatkozó rendelkezést egészítse ki. Egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[8] A vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás szabályok megtartása mellett folytatta le az eljárást, ennek eredményeként az ítélet felülbírálatának eljárásjogi akadálya nincs. A védő álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében a rendelkezésre álló tényeket és enyhítő körülményeket nem súlyoknak megfelelően értékelte. Indítványozta ezért, hogy az ítéltábla a Be. 604. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a kiszabott büntetést enyhítse. Kifejtette, hogy a vádlottal szemben a speciális és generális prevencióra tekintettel a súlyosító és enyhítő körülmények figyelembevétele mellett a bűnösség fokához igazodóan is a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés is elegendő joghátrány. A védő felhívta a figyelmet arra, hogy a közzétett bírósági határozatokban a jelen ügghöz hasonló minősítésű bűncselekmények esetén a bíróságok az első fokon eljáró bíróság által hozott döntésnél enyhébb büntetés kiszabására is láttak lehetőséget. A védő meggyőződése szerint a jelen ügyben kiszabott büntetés túlzott és indokolatlan terhet ró a vádlottra és a családjára egyaránt.

[9] Az ügyész, valamint a védő által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel – korlátozottan – bírálta felül. Felülbírálata ezért a Be. 590. § (5) bekezdés a-d) pontjai alapján a hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok megtartására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezésre terjedt ki. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[10] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Törvényesen járt el, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki, eljárása során maradéktalanul betartotta a Be. LXXVI. Fejezetében rögzített perrendi szabályokat és mivel a vádlott az előkészítő ülésen a bűnösségét a váddal egyezően nem ismerte be és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, a vádról tárgyaláson határozott, melyet a Be. 505. § (4) bekezdésében írt törvényi feltételek fennállta okán nyomban megtartott.

[11] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárása során az egyéb perrendi szabályokat is betartotta, nem vétett a Be. 607. § (1) bekezdésében és a Be. 608. § (1) bekezdésében írt olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezésére vezetne, ilyen eljárási szabálysértésre az érintettek sem hivatkoztak.

[12] A vádlott a tárgyaláson a bűnösségét nem ismerte be. Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson tanúként hallgatta ki sértettl sértettet, sértettl sértett tekintetében igazságügyi orvosszakértőt, míg Terheltl vádlott esetében igazságügyi orvos és neuropszichológus szakértőt rendelt ki, ismertette a vallomást nem tévő vádlott nyomozás során tett vallomásairól és sértettl nyomozati vallomásairól készült jegyzőkönyveket, mint ahogyan tanúl tanúvallomásáról készült jegyzőkönyvet is, valamint mint az egyéb releváns okirati bizonyítékokat. A törvényszék tehát ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

[13] Az elsőfokú bíróság a vádirati tényállással egyezően az ítélet [6]-[11] bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített, az alapján okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette a vádlott vád tárgyává tett élet, a testi épség és egészség elleni bűncselekményét a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I fordulata szerint minősülő testi sértés büntette kísérletének.

[14] A kiszabott büntetés súlyosítása iránt előterjesztett ügyészi fellebbezés alapos, a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezés alaptalan.

[15] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket jórészt helyesen tárta fel, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint – egyetértve az ügyészszéggel – az eshetőleges szándék enyhítő körülményként az 56/2007. BK. vélemény II/10. pontja alapján nem értékelhető, hiszen a vádlott olyan bűncselekményt követett el, amit az eredmény tekintetében gondatlanul is el lehet követni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint továbbá nyomatékos súlyosító körülmény, hogy a sértett az őt ért vádlott általi bántalmazás következtében maradandó fogyatékoságot, súlyos egészségromlást szenvedett, az elszenvedett sérülései organikus megalapozottságú mentális zavarok hátra hagyása mellett gyógyultak. Ezt szem előtt tartva a cselekmény kísérleti szakban maradása enyhítő körülményként igen csekély súllyal vehető figyelembe. Nem értékelhető számottevő mértékben a vádlott javára a sértett távollétében tett utolsó nyilatkozata sem, miszerint több esetben is bocsánatot kért a sértettől, illetve, hogy segítséget nyújtott neki, figyelemmel arra, hogy a sértett a 2023. november 16. napján tanúként tett vallomásában határozottan úgy nyilatkozott, hogy a vádlottól nem kapott segítséget az őt ért ütések után, illetve határozottan állította azt is, hogy Terheltl soha nem kért tőle bocsánatot (16. sz. jkv. 3. és 4. oldal). Ezen túlmenően a másodfokú bíróság a vádlott terhére értékelte azt is, hogy sértett fejének kalapáccsal történő megütését követően még kézzel is bántalmazta sértettl fejét.

[16] Mindezekre tekintettel a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint – egyetértve a törvényszékekkel - a vádlottal szemben a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez mindenképpen végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása szükséges, azonban annak mértékét – különösen a vádlott cselekményének a sértett életminőségére gyakorolt hatását is figyelembe véve – indokoltnak tartotta a törvényi minimumnál (2 év) súlyosabban meghatározni. Ezért a kiszabott szabadságvesztés tartamát a törvényi keretek között, de még így is jóval a Btk. 80. § (2) bekezdésében írt középértéktől – mely jelen esetben 5 év – elmaradva, 3 évben határozta meg, emellett a közügyektől eltiltás tartamát is ezzel arányosan súlyosította 3 évre.

[17] Nem értett teljes mértékben egyet a másodfokú bíróság a törvényszék bűnjelekre vonatkozó rendelkezésével, ezért a Budapesti Rendőr-főkapitányság I. kerületi Rendőrkapitánysága előtt 01010/151/2022.bü számú büntetőügyben lefoglalt és Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.3400-I/902/2023. szám alatt kezelt, a bűnjeljegyzék 1. sorszáma alatti barna nyelű kalapácsot a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján elkobozta. Ezen túlmenően a bírósági iratok között becsatolt, a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala által előterjesztett ugyanezen bűnjeljegyzék 2. sorszáma alatti INEXTENSO farmernadrág, a 3. sorszám alatti INEXTENSO kapucnis pulóver, illetőleg a 7. sorszám alatti Hunter feliratú kabát, valamint a bűnjeljegyzék 4., 5., és 6. sorszáma alatti vérgyanús szennyeződés lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és a Be. 320. § (2) bekezdése alapján megsemmisítését rendelte el.

[18] Az ítéltábla az iratok alapján helyesbítette a vádlott anyja nevét, mely vádlott anyja neve.

[19] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[20] Ezen túlmenően az ítéltábla a vádlott részére a másodfokú eljárás során kirendelt védő eljárásával felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat.

[21] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen a Be. 606. § (1) bekezdésére figyelemmel megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit – helyes indokainál fogva - a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2025. január 10.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k.

Dr. Szabó Éva s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 3.B.250/2023/33. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.278/2024/9. számú ítélete folytán 2025. január 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2025. január 10.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

..